

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. Видин, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Ст. Стоянова

при участието на секретаря Милена С. Евтимова
като разгледа докладваното от Милена Ст. Стоянова Гражданско дело № 20221320101637 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба на Н. В. К. от гр. *****, чрез адв. В. М. против ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ в МВР, с която са предявени искове с правна квалификация чл. 179, вр. чл. 187 от ЗМВР и чл. 86 от ЗЗД.

Претенциите на ищеца произтичат от възникнало служебно правоотношение с ответника. Посочва се, че работи при ответника на длъжност мл. инспектор – пожарник в РС ПБЗН – Видин повече от три години. Посочва, че служебните си задължения изпълнява на сменен режим на работа, като смените са били по 24 часа при сумарно изчисляване на работното време на едномесечен период. Твърди, че за времевия период от 22.00ч. на текущия ден до 06.00ч. на следващия ден е полагал нощен труд, който не му е заплащан като такъв. Поддържа, че ответникът следва да му заплати извънредния труд, формиран чрез превръщане на нощните часове в дневни, съобразно чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ и чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407 на МВР /отменена/ като се преизчисли нощен труд по коефициент 0.143. Налице е и забава в плащането.

Иска да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 800.00 лева, представляваща неизплатено възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 23.08.2019 г. до 31.12.2020 г., както и сумата от 50.00 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата за процесния период.

Ответникът в срока за отговор е оспорил иска като неоснователен и недоказан по размер. Не е оспорил, че ищецът се намира в служебно правоотношение. Оспорил е, че на ищеца се дължи възнаграждение за извънреден труд и нощен труд за процесния период като е посочил, че на ищеца е изплатено възнаграждение за всички положен от него извънреден

и нощен труд. Оспорил е приложимостта на разпоредбите на ЗДС и НСОПЗ по отношение на служителите на МВР като са развити доводи, че статутът им се урежда единствено в ЗМВР, където е налице регламентация на заплащането им. Оспорил е исковата претенция за периода след 10.07.2020 г. до 31.12.2020 г.

В хода на делото ищецът е оттеглил исковата си претенция за периода от 11.07.2020 г. до 31.12.2020 г.

По искане на ищеца на основание чл. 214 от ГПК с протоколно определение от 24.02.2023 г. съдът е допуснал изменение в размера на исковите претенции като искът за заплащане на възнаграждение за положен извънреден труд се счита предявен за сумата от 559.64 лева, а искът за заплащане на обезщетение за забава се счита предявен за сумата от 129.85 лева.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза.

С оглед данните по делото, Съдът намира за установено от фактическа страна следното :

Не се оспорва, че страните се намират в служебно правоотношение на посоченото основание, както и не е се оспорва, че за исковия период от 23.08.2019 г. до 10.07.2020 г. ищецът е работил на сменен режим по график при сумарно отчитане на отработеното време между 22. 00 ч. и 06. 00 ч., времето на разположение и положения труд по време на официални празници.

От заключението на вещото лице по назначената и приета по делото съдебно-икономическа експертиза, се установява че през исковия период ищецът е отработил 464 часа нощен труд. Приравненият с коефициент 1, 143 нощен труд в дневен възлиза на 66.35 часа положен извънреден труд, които се равняват на 559.64 лева. Според заключението на вещото лице, обезщетението за забава на плащането на главниците за заявения три годишен период по периоди на възникване е в размер на 129.85 лева.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка, настоящия съдебен състав намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 176 от ЗМВР брутното месечно възнаграждение на държавните служители на МВР се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения. Към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за извънреден труд /178, ал. 1, т. 3 от ЗМВР/. Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица / чл. 187, ал. 1 от ЗМВР/. Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12-или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период / чл. 187, ал. 3, изр. 1 от ЗМВР/. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22, 00 ч. и 6, 00 ч., като

работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период / чл. 187, ал. 3, изр. 3 от ЗМВР/. Работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени, чрез заплащане с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение / чл. 187, ал. 7, вр. ал. 6 от ЗМВР/.

Редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители се определят с Наредба на Министъра на вътрешните работи / чл. 187, ал. 9 от ЗМВР/.

За процесния период са действали следните нормативни актове, издадени от министъра на МВР: Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016 г. (обн., ДВ, бр. 60 от 2.08.2016г. г., в сила от 2.08.2016 г.), Наредба № 8121з-36 от 07.01.2020 г., Наредба № 8121з- 1174 от 21.10.2020 г. и Наредба № 8121з- 1353 от 15.12.2020 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР (в сила от 01.01.2021 г., обн. ДВ. бр. 107 от 18 Декември 2020 г., отм. ДВ. бр. 51 от 1 Юли 2022 г.).

Текстовете на чл. 3, ал. 3 в наредбите са идентични, като гласят, че при работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22: 00 и 6: 00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

Съобразно чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г. (ДВ, бр. 69 от 19.08.2014 г., отм. ДВ, бр. 40 от 02.06.2015 г., в сила от 01.04.2015 г.) при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22: 00 и 6: 00 ч. за отчетния период се умножава по 1, 143. В следващите Наредба № 8121з-592/25.05.2015г., Наредба № 8121з-776/29.07.2016г. и Наредба № 8121з- 36 от 07.01.2020г, липсва изрична регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен.

Съгласно постановеното ТР № 1/2020г. по т.д. № 1/2020г. на ОСГК на ВКС от 15.03.2023г., ЗМВР не съдържа празнота относно продължителността на работното време на служителите в МВР, изразено в брой на часовете. Този извод се налага от анализа на чл. 187, ал. 1 ЗМВР. Нормата е императивна и предвижда, че нормалната продължителност на работното време е 8 часа. По смисъла на чл. 187, ал. 1 ЗМВР, „8 часа дневно“ означава 8 астрономически часа, независимо от частта на денонощието, в която работният ден се разполага – през деня, в неговата „светла“ част и през нощта – в неговата „тъмна“ част, в последната хипотеза от 22 часа до 6.00 12 часа. Съпоставката на нормите на чл. 187, ал. 1 и 3 ЗМВР с чл. 140 КТ показва, че разпоредбите на ЗМВР установяват по – голяма продължителност на работното време на нощния труд на служителите от МВР в сравнение с тази на работниците и служителите по трудово правоотношение. Различието – установената с разпоредбите на ЗМВР по – голяма продължителност на работното време на нощния труд за служителите от МВР се аргументира с основните функции на МВР, регламентирани в чл. 2, ал. 1 ЗМВР. Разпоредбите на чл. 179 и чл. 187, ал. 9 ЗМВР са делегиращи законови норми,

които предвиждат условията и редът за полагане на нощен труд, включително отчитането му и заплащането да се извършват със съответните актове – наредба и заповед. С последната, представляваща индивидуален административен акт се предвижда министърът на вътрешните работи да определя размера на възнаграждението за положен нощен труд. Действително в издадените наредби липсва правило като това на чл. 9, ал. 2 НСОПЗ, но липсата е обяснима с волята на законодателя да не се създава норма за преобразуване на нощни часове в дневни.

Трудовото правоотношение по КТ е насочено към изпълнение на частен интерес, а служебното правоотношение се реализира за осъществяване на държавна власт, т.е. като вид правоотношения те са различни, а не сходни. Прилагането на НСОПЗ към въпросните служебни правоотношения не би обезпечило постигането на законова цел доколкото методите на регулиране на отношенията и заложената в чл. 187, ал. 1 ЗМВР воля на законодателя е да се прилага еднаква продължителност на работното време през деня и нощта – „8 часа дневно“, независимо от частта на денонощието, в която работният ден се разполага – през деня или през нощта. При разработването и приемането на ЗМВР, законодателят е имал предвид разбирането за спецификата на служебните правоотношения и равенството на гражданите пред закона, като неблагоприятните последици от полагането на нощен труд от служители на МВР се компенсира със съответните компенсаторни механизми - допълнително възнаграждение за прослужено време – чл. 178, ал.1, т. 1 ЗМВР, по- голяма основен платен годишен отпуск /чл. 189, ал. 1 ЗМВР/, обезщетение при прекратяване на служебно правоотношение /чл.234, ал. 1 ЗМВР/, по – благоприятен режим за заплащане на извънреден труд /чл. 187, ал. 5, 6 и 7 ЗМВР/, липса на задължение за заплащане на осигурителни вноски и по – благоприятни условия за придобиване право на пенсия /чл. 69, ал. 2 КСО/, пенсиониране при условията на I категория труд /чл. 69 КСО/ и др.

Според тълкувателното решение, при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на Министерство на вътрешните работи не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда и на Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от същата наредба/ и следва да се прилагат разпоредбите на специалния Закон за Министерството на вътрешните работи. Това разрешение съответства на правото на ЕС.

Тълкувателните решения на ВКС са задължителни за органите на съдебната власт съгласно разпоредбата на чл. 130, ал. 2 от ЗСВ. В този смисъл исковите претенции се явяват неоснователни и като такива ще следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изход на делото и на основание чл. 78, ал.3 ГПК ищецът ще следва да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **Н. В. К.** с ЕГН ***** от гр. *****, ж.к. ***** със съдебен адрес: гр. *****, ул. ***** против ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ в МВР с адрес: гр. София, п.к. 1309, ул. Пиротска № 171А, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Никола Габровски“ № 30 искове за сумата от **559.64 лева**, представляваща неизплатено трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 23.08.2019 г. до 10.07.2020 г., получен след преобразуване на положени часове нощен труд в дневен, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на иска в съда – 29.07.2022 г. до окончателното плащане, както и за сумата от **129.85 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата по периоди на възникване до предявяване на иска в съда – 29.07.2022 г., като неоснователни.

ОСЪЖДА Н. В. К. с ЕГН ***** от гр. *****, ж.к. ***** със съдебен адрес: гр. *****, ул. ***** да заплати на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ в МВР с адрес: гр. София, п.к. 1309, ул. Пиротска № 171А, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Никола Габровски“ № 30 разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на **100.00 лева**.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Видин в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____